

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 18. De impedimento sponsaliorum, seu publicæ honestatis,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](#)

impedit contrahendum. Inde enim patet, ex solemnitate pendere quod profectio seu votum solemnē casitatis, dirimat matrimonium: quae solemnitas (sicut & approbatio religionis) cum sit tantum de iure Ecclesiastico, ex cap. vñico De voto in 6. pariter de iure tantum Ecclesiastico erit impedimentum, quo matrimonium reddit inuidum.

Cuius impedimenti constituendi causa fuit, quod Ecclesia aduteretur, nihil cum sic contrahentibus esse profectum remedium penarum, quibus illi subiecti bantur per aliquot canones, qui habentur 27. q. 1. vt nec cum sacro ordine initiatis, remedio penarum quibus subiecti bantur per aliquot canones, item canones relativos distincti. 27. 28. & 31. Quapropter eadem Ecclesia ad tollendam virtutem omnem matrimonij spem, duo haec impedimenta instituit, quibus ipsum dirimeretur, prout ante ostensum est de impedimento sacri ordinis: & de impedimento professionis facta in religione approbata, constat ex cap. Meminimus. Qui Clerici vel uentores, & ex cap. vñico De voto in 6. Tale autem matrimonium contrahere attentantes incurritur ipso facto in excommunicationem per Clementinam vñicam De consanguinitate: de qua Sanchez videlicet lib. 7. disput. 48.

Ad ea vero quae Henriquez habet pro sententiā contraaria, respondentum est, tantum ostendere quod iure naturæ illicitum sit matrimonium, quo casitatis votum violatur. Nam aliqui nimis multum probaret, nempe votum etiam simplex casitatis dirimere matrimonium: cum quoad Deum, vt ante habitum est, non minus obliget, quam solemnem: ita etiam casitatis votum, que consistit in acceptatione voti facta ab Ecclesia nomine Dei de se, & quoad Deum non adferat matrimonio maius impedimentum, quam votum simplex.

Porro de eo quod peculiare est in nostra Societate Iesu, vt qui tria simplicia paupertatis, casitatis & obedientiae vota, expletio nouitatis biennio in illa emiserit, sit incapax matrimonij, ab ipsoque contractum inuidum. Videri possunt Henriquez lib. 12. cap. 5. §. 5. & 6. ac Gregor. à Valent. tomo 4. disput. 10. q. 5 puncto 3. vbi de impedimento voto. Nobis sufficit autoritate Apostolica id esse definitum à Gregorio 13. bullâ quæ incipit Ascendente Domino: edita anno à Christo nato 1584. octaua calend. Junij.

Delicentia vxoris requisita ut vir licite promoueat ad sacros ordines, vel consummato iam matrimonio possit licere religiosus fieri, & vicissim delicentia viri, vt ipsius vxori licet fieret religiosa, tam multa occurruunt dicenda ut compellar ea reliquere videnda apud Thomam Sanchez lib. 7. vbi ea persequitur abunde à disput. 32. ad 41. vñque. Id enim videtur consilium quam prolixitate nimia, fastidium parere in re cuius vñus est admodum rarum.

C A P V T XVIII.

De impedimento sponsaliorum seu publicæ honestatis.

S V M M A R I V M.

- 126 Diversitas huius impedimenti secundum ius antiquum, & secundum ius novum Concilij Tridentini.
- 127 Quod defectus omnino occultus, si cetera de iurere requisita adfini, non oblet quin sit locus huic impedimento.
- 128 Quatenus sponsalia de presenti inducunt istud impedimentum.
- 129 Quatenus idem inducunt sponsalia conditionata, aut contraria à parentibus nomine filiorum, aut de presenti ab im: uberioribus.

Ante Concilium Trid. sponsalia, seu promissiones futuri matrimonij etiam inuidala, dummodo non ob defectum consensus, impediabant dirimebantque matrimonium vñque ad quartum gradum ex cap. Sponsam, & cap. Ad audiendum De sponsalibus, & ex cap. vñico cod. tit. in 6. Eo nimur modo quo dicetur postea de gradibus affinitatis: cuius species quædam est propinquitas ea, quæ ex sponsalibus nascitur inter sponsum & consanguineos sponsos, & vice versa inter sponsam & consanguineos sponsos. Iplum autem Concil. Trid. l. 24. cap. 3. De reform. matrimonij du statuit: quorum prius est, nulla sponsalia matrimonium impediare nisi valida essent. Posterior vero, neq; sponsalia valida dirimere matrimonium ultra primum affinitas gradum.

Itaq; nunc temporis; qui sponsalia valide contraxit, si nolit vel non possit completere matrimonium promissum, nequit in vxorem accipere sponsæ matrem vel filiam: poterit autem accipere quamcumq; aliam ipsius consanguineam, nisi aliud impedimentum obstat quam sponsaliorum. Similiter nec sponsa potest accipere sponsi sui patrem, vel fratrem, vel filium, potest autem accipere quemcumque alium ipsius consanguineum. Qua de re late Sanchez lib. 7. De matrimonio disput. 68.

A D V E R T A autem primo. Quando sponsalia censentur deiutiæ valida, eo quod nullum iuris impedimentum intercedere obseruerit: sed inuidala sunt reuera, ex defectu interioris consensu, locum esse huic impedimento, quamdiu talis defectus non manifestatur sufficienter ad fidem faciendam in foro externo. Ratio est, quia cum nihil ad sponsaliorum validitatem in exterioribus deest omnino: solusque consensus internus ad eam desideratur: tantum scandalum, tantaque in honestetis exurgit ac si vero animo eadem sponsalia contrafacta fuissent. Qua de re pluribus Sanchez ibidem num. 13. & 14. Addens in 15. idem paritatione dicendum. scilicet quoties sponsalia essent nulla, ex quocumque alio def. & oculato: vt ex interno voto casitatis, aut non nubendi. Quod vero perpetuum si hoc impedimentum, ita ut minime extingua ut siue sponsi siue sponsæ morte, idem notat in sequenti num. 20. Quodquidem videtur fas sit indicari in supra citato ca. Sponsam, illa formula loquendi: Nullus aliquo modo potest sibi matrimonium copulare.

Adverte secundo, cōsequentes esse ex hoc impedimento: eum qui cum aliquo contraxit sponsalia, & postea cum sorore ipsius contraxit de presenti, teneri relicta posteriore, si nondum eam cognoverit, priorem ducere: quia cum eadem contractum matrimonium est nullum. Dixi Si nondum cognoverit: quia ex sequenti copula impedimentum matrimonij erit affinitatis de quo in sequenti cap. 20: sed. 2. vi-deri potest Sanchez in eadem disput. 68. num. 24.

Adverte tertio, quod late tractat Sanchez lib. 7. disput. 70. Quoad sponsalia quæ dicuntur de presenti, suntque matrimonium ratum non consummatum, nihil esse immutatum à Concil. Trident. prout declarauit Pius V. in bullâ quæ incipit Ad Romanum, edita anno Domini 1568. calendis lunij: ita ut adhuc per cap. vñico De sponsalibus in 6. ex matrimonio rato non consummato, quantumcumque inuidido, istud impedimentum publicæ honestatis dirimens matrimonium vñque ad quartum gradum vigeat: nisi inuiditas esset ex defectu consensus, coquemanifesto: qualis est in pueris nondum capacibus doli, & in amentibus: aut qui probatur sufficienter ad fidem faciendam in foro externo: vt cum ostenditur contractum esse per metum cadentem in constantem virum, aut esse erratum in persona, cum praेberetur: aut non fuisse in personam determinatam prout exigunt consensus ad matrimonium requisitus: cum talem exigit etiam ad sponsalia habeatur ex eodem cap. vñico. In cuius proinde fine statutur istiusmodi impedimentum non oriri ex sponsalibus incertis: qualia sunt: si quis Titio dicat, Promitto me in uxorem accepturum vnam ex duabus filiabustuis. Talem vero defectum: quando lateri, non sufficeret ad impedimentum istiusmodi excludendum, ostendit potest eadem ratione quæ paulo superius idem ostensum est quod sponsalia de futuro.

Adverte quarto, ex eodem cap. vñico §. finali, hoc impedimentum non oriri ex sponsalibus conditionatis, anteaduentum conditionis: ob defectum scilicet cōsensus qui sufficitur vñque ad eundem aduentum. Id quod annotans Sanchez in sequenti disput. 69. addit primo, adueniente conditione, sicut sponsalia redduntur absolute, & habent consensus perfectum, ita & iudicere istud impedimentum publicæ honestatis. Secundo, sponsalia pendente adhuc conditione inita cum sorore illius; quæ sub conditione desponsata fuit, non inducere istud impedimentum, quia sunt nullæ: ipote quæ seruari non possunt absque peccato, quo contra iustitiam promissio prius legitime facta violatur. Terti, vt hac procedat, conditionem debere esse de futuro, quia de presenti aut praeterito non suspendit consensus expectatione. Item esse contingentem: quia necessaria, habet de presenti effectum certum: vt cum dicitur Ducā si sol-

cras oritur. Itemque esse possibilem & honestam, quia impossibilis & turpis haberetur pro non adiecta. Ac demum tam est quod ipsa sponsalia non includant, ne quidem tate: cum aliqui frustra apponatur: vt si dicatur Ducam te si vixero, aut si consenseris, nec enim aliter potest ducere.

Aduerte quinto, nec oriri ex sponsalibus contractis a parentibus nomine filiorum sine consensu forum, iuxta cap. vniuersitatem §. finali De desponsatione impunitus. Secus vero si idem filii consenserint sine expressa sua tacite: vt si prelentes fuerint: nec, cum iam efficiuntur capaces, contra dixerint, ex eod. cap. §. Porro. De qua re Sanchez in *praecl. disput.* 68. num. 18. & 19.

Aduerte postremo istud ipsum impedimentum oriiri ex matrimonio per verba de presenti contracto inter impubes, aut inter puberem & impuberem, in quo malitia non supplet etatem: quia si nullum aliud interueniat impedimentum validitatis, tale matrimonium vim habet sponsaliorum ex eod. cap. vniuersitatem §. 2.

C A P V T XIX.

De impedimento duplicitis criminis puta homicidi & adulterij.

S V M M A R I V M.

130 *Due conditiones communes homicidio & adulterio, quod effectum huius impedimenti, & tres propriæ homicidio.*

131 *De conditione, ut homicidium sit ad finem contrahendi matrimonium, an sit necessaria.*

132 *Ex quo adulterio impedimentum istud oriatur.*

133 *Differencia in hac re inter homicidium nudum, & homicidium coniunctum cum adulterio.*

134 *Conditions requisita ut hoc impedimentum oriatur ex adulterio coniuncto cum matrimonio initio cum adulteria, aut cum prouincione de meum. lo. facta ei adhuc viuenti propria adulteri vxore.*

135 *De ea, quod adulterium debet esse verum.*

136 *De alia, quod promissio matrimonij debeat expressa esse sive quid si non ex animo sed facte id fiat. Quid item, si promissio sit conditionata.*

137 *Responsio ad dubia, An ad hoc impedimentum requiratur, ut promissio matrimonij sit iurata: & An requiratur ut sit reciproca.*

130.

CRIMINA homicidij & adulterij quoad effectum impedimentum matrimonium conueniunt in duobus. Vnum est, quod non impedit si animo tantum aut cogitatione, non autem opere compleantur. Alterum est, de quo alii citatis Sanchez lib. 7. disput. 78. num. 21. quod non impedit cum quacunque persona, sed solum cum ea, quæ conscientia fuit & particeps talis criminis: homicidij inquam aut adulterij.

S E C T I O P R I O R.

De impedimento homicidij.

IMpedimentum homicidij habetur ex cap. 1. ex cap. Super hoc, ex cap. Significasti De eo qui duxit in matrimonium, & ex cap. t. De conuersi infidelium. Aliquot autem conditiones requiriunt ut sortiatur effectum suum dirimendi matrimonium.

PRIMA est, ut occidio sit non cuiusvis hominis, sed conjugis, hoc est, ut maritus occiderit vxorem, vel etiam vxor maritum, prout mulier citatis docet Sanchez in *eadem disput.* 78. num. 8. Nec refert siue per se occiderit, siue per alium, consulendo, vel iubendo ut in *praecl. disput.* num. 5. idem multis quoque citatis, docet argumento cap. primi, De conuersi infidelium. Non sufficere autem ad inducendum istud idem impedimentum, ut quis tam habuerit quod factum est, si nihil ad illud contulerit: idem num. 6. plures item citatis, bene probati: quia iura memorata, ad hoc impedimentum requiri-

runt machinationem ad necem coniugis inferendam: quæ machinatio interuenire non potest nece iam illara. Adiecte vero, quod ille subiungit num. 7. ad hoc ipsum impedimentum inducendum requiri, ut machinatio effectum fortifiatur: quia in cap. Si quis viuente 31. quæst. t. vbi illud statuitur, aperte exigitur actus consummatus illis verbis. Occidisse notetur.

S E C U N D A conditio est, ut amba illæ personæ, quæ matrimonium post peractam eadem contrahant, in eam conspirauerint. Nam si sola coniux machinata est eadem viri, altera persona non conspirante, vel eadem persona sola machinata est absque confiratione coniugis praefata, matrimonium potest esse validum, nisi adulterium interueniret. Quam est communem Canonistarum sententiam ad cap. Super hoc, De eo qui duxit in matrimonium, nota Natur. in Enchir. cap. 22. num. 46.

T E R T I A conditio est, ut non tantum facta sit eadem coniugis, & amba personæ illam machinata sint: sed etiam id fecerint eo fine, ut postea matrimonium inter se contraherent. Hanc negant quidem plerique, quos refert Sanchez in *eadem disput.* num. 13. Sed multo plures cam affirmant, ibid. ab eodem auctore memorati. Probatur vero: quia ratio & finis inducendi tale impedimentum sunt, ne coniugis coniugem vita priuaret ad fruendum coniugio alterius personæ, quam deamaret. Quæ ratio non habet locum quoties coniugis inter se & ratio non tendit eo, ut aliud matrimonium incatur inter personas machinantes: adeo ut supra istud ipsum impedimentum inducentia non extendatur ad hunc casum. Si obijicias, non dari textum expreßum per quem id ostendatur. Respondet sufficere ut id possit colligi: sicut colligitur ex cap. Si quis viuente 31. quæst. t. illis verbis: occidisse notetur. Nam ut bene ait Sanchez illa dictio Notetur, inquit malitiosus mortis coniugis procurationem infamia dignam: qualis maximè est ea, quæ dirigitur eo, ut matrimonium cum adulterante contrahatur. Addit idem num. 14. sufficere in hac re alter ex machinantibus, matrimonium intendat. Et subsequenter ex proposita conditione colligitur, tum alia, tum quod non sit locus huic impedimenti, si coniux & adulterans cum ipso, interficiant communis consensu alterum coniugem, non ut matrimonium inter se ineat, sed ut liberius vacent libidini, aut ob alium finem.

Ceterum sententia corum qui propositam conditionem negant, procedere potest quoad forum externum, ut idem Sanchez *ibid. num. 19.* annotat. Quando enim amba personæ machinatae sunt mortaliæ, illæ postea matrimonium inter se contrahant. Iudex merito potest presumere, quod machinata sint intentione postea contrahendi, nisi ex magnis coniecturis oposita intentio probetur. Quoad forum conscientiæ autem non potest procedere, dato quod talis intentio vere non aduerit: quia in eo foro non statutum presumptioni, sed veritati. Addendum adhuc est obiter: hunc impedimento non subiicit quidem infideles, cum sit solo iure Ecclesiastico inducendum. Nihilominus ex cap. 1. De conu. infidel. habere locum, quantumcumque altera persona tunc fuerit infidelis, cum cædes est facta: ita ut si eadem postea ad fidem conuera cupia matrimonium contrahere cum altera persona, particeps illius sceleris, iam tunc Christiana, non possit sine dispensatione.

S E C T I O P O S T E R I O R.

De impedimento adulterij.

DE adulterio prout est alterum crimen dirimens matrimonium agitur 31. quæst. t. & extra, titulo De eo qui duxit in matrimonium eam quam polluit per adulterium. Adiectum est autem ex cap. Significasti codem titulum, simplex adulterium non efficeret matrimonium inualidum, ne quidem contractum inter personas, à quibus illud committitum est. Ut igitur matrimonium inualidum sit ex adulterio: operet hunc coniunctum esse unum ex tribus his peccatis: nimisrum quod persona adulteria interficiat coniugem, ut postea ducat eam cum qua adulterium commisit, ex cap. Si quis viuente, in citata quæst. t. & ex memorato cap. Significasti, & ex cap. 1. & 3. codem tit. Vel quod persona adultera